

дук се подчинява на нещастното влияние на товянизма, в чийто стил той излага своите видения в творението си „Послания към Полша“ (1856 год.)

Съвсем от друга страна гледа на Украина Богдан Залески; неговата пристрастна, нежна, лирическа душа се къпее в аромата на украинската природа, в близка дружба с днепарските русалки.

Съдбата го изпраща в Франция, ала и там той не забравя благоухания степски въздух, и там неговото въображение си представлява разхвърляните хатки, с мяркащите се в тях и около тях мили момински образи, и там му се скуват чуруликанията на украинските птици и миланхолични звуци от бандура....

Старите атамани и казаци оживяват за него, но всички те изпъкват у него в образи на лирически герои, каквито ни рисува неговата фантазия. Най-добре му се удават картини на настроение из украинските стени. Рисунка у него е ясен и отчетлив, а при това всичко не се излива с краски, както у чеха Хейдук, с когото той има много общо. Преди четвърт век той е тръждател обичан в Чехия, Ни в Рим, нито даже в Палестина, дето той написва „Святото семейство“, нигде незабравя своя народ. Всъде неговото въображение му рисува милата Украина. „Духът на степите“ по замисъл се явява своего рода епопея на човечеството, ала за философски построения на Залески липсва широкия размах. Той е майстор в създаване на миниатюри; неговите песни са такива на настроение и всякога мелодични, но съдържанието на неговата лирика не е голямо и затова трябва да се чете по няколко писки — инак той уморява и ни се струва изважнредно претрупган.

В Франция той се сближава и другарува с Мицкевич и попада под влиянието на Товянски, ала твърде скоро се отхрска от този екстаз и се повръща към трезвата действителност.

Любим жанр на поетически творения са за него украинските песни; той много е способствувал за тяхното възвеждане и у другите славяни. Той възвежда на мода украинските гуслари, казаци, русалки, гробници и други мотиви из поетическото творчество на Украина.

Залески е баща на украинската школа; по негов образец запяват мнозина, които възпяват необятната красота на безкрайната степ. Неколцина от тях затова избират и формата на украинските народни песни.